

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

X. évfolyam 7. szám 2020. július

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

KARANTÉN KAKASFŐZÉS

Ha július, akkor kakasfesztivál. Ez egy furcsa július volt. Az elmúlt években ez az időszak lázas készülődéssel telt. A 2020. évi kicsit másként sikerült. Hosszas előkészítés után áprilisban vissza kellett mondani; hiszen a vírushelyzet miatt csak az 500 fő alatti rendezvényt lehet megtartani augusztus 15-ig. Jöttek a telefonok, a hozzászólások, hiányzott a készülődés,

hiányzott a közös móka, a kacagás, az együttlétek, a fellépők, minden, ami a kakasfesztivált jelentette a Mozsgón élőknek és látogatóinknak.

Úgy gondoltuk rázzuk fel a falu lakóit és rendezünk karanténos kakasfőzést; legyen közösségi ünnep július 4. Családok, baráti társaságok, szomszédok jelentkeztek szép számban. Az önkormányzat a bográcsba való kakast biztosította, ezért nyakunkba vettük a környéket és kakas után néztünk. Hiszen a főzés elmaradhatatlan alapanyaga az igazi kapirgálós kakas. Nem volt könnyű ötven kakast felhajtani. Sikeres kutató munkánk eredményt hozott, házi kakasok kerülhettek az asztalra. Zárójelben megjegyzem, hogy meg kellett küzdeni a kakasokért, de ez is visszahozta a fesztivál rendezés néhány pillanatát.

Pénteken kiosztásra kerültek, és a versenyhez hasonlóan mindenki eldönthette, milyen módon készíti el. Melléeltünk egy kis plakátot (KARANTÉN KAKASFŐZÉS), a résztvevő kifüggesztette a kapura, ezzel egyértelművé téve, hogy ott kakasfőzés folyik. Szombaton reggel, a megszokotthoz képest kicsit később gyulladtak a tüzek a portákon, kisebb-nagyobb társaságok jöttek össze és megtelt a levegő pörkölt

illattal. Hazajöttek a családtagok, megjöttek a vendégek igazi közösségi eseménnyé alakultunk.

Két család vendégül láthatta a kakasfesztivál fővédnökét Nagy Csaba képviselő urat és Kovács Zsolt Vilmos polgármestert. Képviselő úr sajnálatát fejezte ki, hogy a fesztivál elmaradt, viszont jó közösségépítő ötletnek tartotta a házi kakasfőzést. Nagyon jó hangulatú, kötetlen beszélgetés volt a Bilanics és a Sánta családnál.

A következő oldalak képei tanúsítják a jókedvet, a kreativitást, a csapatmunkát és bizonyítják, hogy fontos számunkra a Kakasfesztivál.

Bege Amália

Fotók: Ken Owen

Köszönet az ötletért Bege Amáliának, a karanténfőzés kitalálójának! Kovács Zsolt Vilmos polgármester

ORSÓS ÁGNES ÉS CSALÁDJA

SÉLLEI, MEGYESI ÉS HEGYHÁTI CSALÁD

FAZEKAS ÉS GALAMBOS CSALÁD

PAIZS CSALÁD

HEGEDÜS CSALÁD

BARÁTI TÁRSASÁG GELENCSEI CSALÁDNÁL

PAPP CSALÁD

KIS CSALÁD

SCHLUPT és KUDARI CSALÁD

SZABADOS CSALÁD

BILANICS CSALÁD

SZILBER LUCA

SÁNTA ÉS KOVÁCS CSALÁD

BÉRES ÉS NEMES CSALÁD

A Béres család köszönetét fejezi ki az önkormányzatnak és a szervezőknek. Jó ötlet volt!

MERÉNYI GYÖRGYNÉ

KULA CSALÁD

ANYAKÖNYVI HÍREK

SZÜLETÉS

SZIJÁRTÓ ZSELYKE 2020.06.12-én 2930 g súllyal és 50 cm hosszal megérkezett /Mozsgó, Zrínyi utca 52./ szülei Szijártóné Kretek Noémi és Szijártó Róbert nagy örömeire.

Gratulálunk, kívánunk erőt, egészséget a családnak!

HALÁLESETEK:

Kovács Andor (Mélykút, 1954.09.23. an.: Nagy Veronika) volt Mozsgó, Pozsonyi u. 21. sz. alatti lakos meghalt 2020. június 10. napján.

Németh Lőrincné született: Dékány Julianna (Hódos, 1941.09.14. an.: Hódosi Erzsébet) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2020. június 5. napján.

Nyugodjanak békében!

MISEREND

MOZSGÓ

2020.07.12. vasárnap 11.15 óra
2020.07. 25. szombat 17.00 óra

Plébános úr várja a híveket.

HÁZASSÁGKÖTÉS

2020.06.20. napján házasságot kötött Bencsik Nóra szentlászlói és Gaál Bence mozsgói lakosok.

2020.07.03. napján házasságot kötött Hegyháti Szilvia és Gánya Alex Mozsgó, Mátyás király utcai lakosok.

Gratulálunk mindkét házaspárnak, kívánunk sok-sok boldog együtt töltött éveket!

ÖTVEN ÉV

1970 – 2020

„Ötven év. Mondhatni vízvázasztó. Ilyenkor az ember óhatatlanul visszapillant és számba veszi, mi értelme volt az életének. Volt pár felejthetetlen pillanat – gyermekeink születése, házasság, többszöri találkozások. Az eltelt évek szétszórtak bennünket, és sajnos néhányan meg sem érhették ezt a szép napot. 50 éve kiléptünk a nagybetűs életbe. Voltak és lesznek jó és rossz napjaink, de most csak a szépre emlékezzünk!” – így kezdte köszöntőjét Schludtné Dombos Hajnalka a találkozó szervezője 2020. június 27-én Mozsgón a kultúrházban.

A 33 fős osztályból tizenöten jöttek el a találkozóra, öten már nem jöhettek. A tanítók közül Pus-kás Istvánné osztályfőnök ünnepelt velük; sajnos a többi pedagógus már nem.

1970-ben köszöntek el iskolájuktól, 5 év után találkoztak ismét. Dombos Hajni a 36 éves találkozó-szervezését vállalta először, majd 46 év utánit újra, és most következett az 50.

A család mindenben támogatta (főzés, emléklap és emlékfal készítés, versmondás, fényképezés, emlékgyertyák készítése). „Édes Lányom, akkora 5-öst érdemelsz, hogy kilóg a naplóból!” – jegyezte meg Magdi néni, volt osztályfőnökük.

A kötetlen beszélgetés során mindenki mesélt az életéről, családjáról, munkájáról. Megelevenedtek a régi emlékek, a gyerekcsínyek, a közös kirándulások. Jó volt együtt lenni, visszaemlékezni, megfiatalodni, ismét gyerekként gondolkodni. A találkozó végén megköszönték a szervezést, és kérték a Schludt családot, hogy ismételten legyenek gazdái a következő összejövetelnek.

Alsó sor: Varga Mária, Grósz János, Léránt Katka, Pus-kás Istvánné

Felső sor: Stepper Anikó, Györe János, Csabai Mária, Percz Mária, Derjanecz Gyula, Bogdán Sándor, Marosits Kálmán, Gróti Ágnes, Dombos Hajnalka, Tollár István, Lengl Mária, /Gelencsér Klára később érkezett/.
P. É.

Vágány József: Ötven év

„Ötven év az életünkből,
ez olyan gyorsan elszaladt,
mint a könny a két szemünkből,
mely lecsordul egy perc alatt!

Ötven éve elindultunk
ismeretlen utakon;
Akkor bele nem gondoltunk,
mily teher lesz vállunkon! ...

Az ötven évben megtanultuk
az élet összes leckéjét.
Az utódoknak megmutattuk
a rossznak is a szépségét!...

Büszke lenne minden tanár,
ki valaha is tanított.
Célba ért a diákja már,
kit ötven éve indított!

Ötven év az életünkből
elillant egy perc alatt.
A gyermekkori emlékekből
nekünk csak a szép maradt.

Különleges időszakot élhattunk meg ez év tavaszán és azóta is folyamatosan.

A koronavírus miatt teljesen felborult az óvodai élet, új kihívással kellett szembenézni, valamint nagyon sok dologról kellett lemondani, amit a gyerekek és mi is nagyon hiányoltunk.

➤ Sajnos a Télbúcsúztató Ünnepségünket nem tudtuk megtartani – részben az influenzajárvány, részben a koronavírus miatt, így a sok felajánlást a tombolára eltettük jövőre. Ez nagy szomorúságot okozott a gyerekeknek.

➤ Március 15-i ünnepségünk is másként zajlott, a közös ünneplés az iskolásokkal elmaradt, csak óvodai szinten tartottunk megemlékezést.

➤ Március közepétől az Óvodát a Fenntartó bezáratta. Ügyelet működött, az előírt járványügyi előírásokat betartva azon gyerekek számára, kiknek szülei mindketten dolgoztak. A gyerekek fogadása zsiliprendszerben történt, a kísérők az ajtóig kísérték és ott is vették át a gyerekeket.

➤ Elmaradt számos programunk: Bábszínház, Húsvétváró kézműves délután, Húsvéti tojáskeresgélés, Anyák napja, Kirándulások, Gyereknapi.

➤ Az ügyeleti idő alatt egy kolléga otthonról dolgozott, ő szerkesztette a zárt szülői csoporton belül az otthon maradó gyerekek számára a tevékenységeket az otthoni foglalkoztatásra. A szülők nagy része örült ennek a lehetőségnek, mert az idő haladtával már nehezebb volt a gyerekeket lekötöni, hiányzott számukra a gyerektársaság. A szülők egy része ezt nagyon komolyan vette, rengeteget dolgoztak otthon a gyerekekkel, Szulimánból még rendszeresen el is küldték a falubusszal az elkészült feladatlapokat. Verseket tanultak otthon a gyerekek, barkácsoltak, babot vetettek, ajándékot készítettek az apukákkal anyák napjára és még sorolhatnám. Nagyon sokat fel is tették az elektronikus felületre, amivel elkészültek – a versmondás videóját például. Örültünk, hogy a szülők partnerek voltak ebben, kivéve néhány gyermek esetében.

➤ Az elektronikus felületen történt a szülők folyamatos tájékoztatása is, itt minden új információhoz hozzájuthattak a szülők, naprakész tájékoztatást kaptak minden számukra fontos dologról.

➤ Sajnos elmaradtak az SNI-s gyerekek fejlesztő foglalkozásai, nem került sor a vizsgálatokra a Szakértői Bizottságnál, ami szintén hátráltatja a gyerekek megfelelő szakember általi fejlesztését. A logopédiai szolgáltatás online módon viszont mű-

ködött ez idő alatt is, a logopédus minden érintett szülővel megbeszélte a kapcsolattartás módját.

➤ Az ügyeleti idő alatt megtörtént az óvodában a tisztasági festés, nagytakarítás, fertőtlenítés, leltározás, elhasználódott dolgok selejtezése, megsemmisítése, játékos raktár rendbetétele, raktár és kazánház ajtóinak cseréje, udvari játékok javítása, festése, mérleghinta ülőkék cseréje.

➤ Az óvodai beiratkozás is másként történt, mint ahogy megszoktuk, annyi kisgyerek fog érkezni az óvodába szeptembertől, mint amennyi elmegy az iskolába.

➤ Május 25-én újranyitották az óvodákat, ettől kezdve ismét teljes létszámmal üzemel az óvoda és egész nyáron üzemelni fog. Augusztus utolsó két hetében lesz leállás, az új nevelési év előtt ismét el kell végezni az alapos nagytakarítást, fertőtlenítést, készülünk az új gyerekek fogadására. A Veszélyhelyzet megszüntetését követően már a szülők is bejöhettek az óvodába, a megfelelő szabályok és előírások mellett.

➤ „Ballag már az óvodás” – a korlátozások folyamatos feloldásával lehetőség adódott az óvodai ballagások megtartására, mi is éltünk a lehetőséggel. A gyerekek és szülők nagyon várták már ezt a napot. A gyerekek lelkesen készültek, és egy kicsit más módon, de megtartottuk az ünnepséget. Természetesen voltak szabályok – hozzátartozók számának szabályozása, kézfertőtlenítő használata stb. A gyerekek jókedvűen, lelkesen mutatták be tudásukat – előadták kedvenc versüket, dalukat, eltáncolták kedvenc táncukat, majd elbúcsúztak társaiktól, az óvodától. Az óvoda dolgozói is elbúcsúztak a gyerekektől a Marika néni által előadott verses útravalóval, Lola és Éva néni gyönyörű hegedűjátékával, emlékül egy kis ajándékkal. És így a végére a könnyek is megjelentek néhány kisgyerek, az óvó nénik, dadus nénik és szülők szemében.

Egy korszak lezárul a gyerekek életében, magasabbra lépnek - büszkék is vagyunk rájuk, ugyanakkor mindig nehéz elbúcsúzni egymástól, de ez az élet rendje. 15 kisgyerek lépi át szeptembertől az iskola kapuját, helyükre pedig új kisgyerekek érkeznek.

➤ Szeretném megköszönni a búcsúzó szülők segítségét, akik az évek során hozzájárultak az óvodai élethez valamilyen módon: madáretetők készítése, sok-sok finom gyümölcs a gyerekeknek, virágok az óvoda udvarára, tökös az őszbúcsúztatóra, javítások elvégzése – tombola nyeremények készítése, felajánlása, segítség a télbúcsúztató és gyereknap lebonyolításában és még sorolhatnám.

Kívánunk a gyerekeknek sok sikert az iskolában, a szülőknek pedig erőt az új kihíváshoz és sok-sok örömet gyermekeikben.

Reméljük, hogy a koronavírus nem tér vissza hozzánk és a következő nevelési évünk már a megszokott módon indul és folytatódik.

Szép nyarat kívánunk mindenkinek! Az óvoda dolgozói!

Gulyás Csabáné
óvodavezető

Ezüst Erdő Trail

Fussunk újra Együtt 2020.08.29.-én!

Idén is megrendezésre kerül az Ezüst Erdő Trail Mozsgói terepfutó versenye. A nevezők három távon tehetik próbára magukat. (7 km, 12 km, 21 km)

Idén a rendezők lehetőséget biztosítanak **kutyával** is teljesíteni a távokat. A verseny idén kiegészül **gyermek futammal** is, a Mini Ezüst Erdő Trailen a gyermekek ismerkedhetnek a terepfutással.

Minden versenyző gyönyörű befutóérmet kap!

Regisztráció határideje: 2020. 08. 21.

További információ az Ezüst Erdő Trail facebook oldalán.
Major Bettina szervező

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK JÚLIUS HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPOJUKAT!

- Gyurák Mátyásné Mátyás k. u.
- Kárpáti Józsefné Mátyás k. u.
- Kovács László Árpád u.
- Szojkó Jánosné Árpád u.
- Varga Józsefné Mátyás k. u.
- Végh Lajosné Kolozsvári u.

KIRÁNDULÁS A BETŰK BIRODALMÁBAN

Beszélgetés Tamásicsné Rigó Tündével, versekről, könyvről, írásról!

Nagyon nehéz egy olyan emberrel riportot készíteni, akinek a kenyeré az írás, és olyan szókinccsel van megáldva, amelyről én csak álmodhatok. Így voltam a Tormási Vikinél és most Tündénél is. A közösségi oldalnak köszönhetően, sok érdekes dolgot megtudtam róla, amelyek elindítottak bennem egy kíváncsiságot.

Vannak a gyönyörű virágai, van az írás, és mellette van egy betegsége, ami talán elindította ezen az úton. Valljuk be, egy mozgásszervi betegséggel küzdő ember valamivel el kell foglalja magát. Van valami közös ezekben, vagy az egyik hobbi, a másik kökemény munka? Amikor elolvastam a könyvét, arra gondoltam, hogy aki ilyen fantáziával van megáldva, annak a lelke is színes. Aztán a verseiben láttam a boldogságot, a fájdalmat és egy picit a gyermeket is.

Mikor és hogyan fogant meg benned a gondolat az írás iránt? Szerintem kell egy adag bátorság is, hogy oda tedd az emberek elé, aztán várd a véleményeket és a kritikát. Verseket írtál először?

Húsz évvel ezelőtt kezdtem írni az első regényt még kézzel egy füzetbe, amely még alig elkezdve a fiókba került. Nehezen fogom a tollat, fájnak az ujjaim. Néhány éve megmutattam a férjemnek, Janinak, de akkor még nem vett komolyan, kinevetett. Igaz, az egy "női regény" típusú volt. Legalábbis az első oldalakon. Már az iskolában olyan verseket és fogalmazásokat írtam, hogy azt hitték, kimásoltam valahonnan. Aztán nagyon sokáig nem írtam semmit, csak néztem a képzeletemben lepergő filmeket.

Pedig tudtad, hogy van képességed és tudsz írni, akkor miért?

Kellett valami, ami elindította bennem a készletést, hogy másokkal is megoszam. Ez az unokaöcsém halála volt. Nagyon fiatalon halt meg (33 évesen), ezt nehéz volt feldolgozni. Elkezdtem írni, eleinte csak verseket. Úgy éreztem, ki kell írnom a fájdalmat, a dühöt magamból. Igaz, hogy az első hónapokban csak szomorú, depressziós versek születtek, de ezek is hozzám tartoznak. Később a nővéremmel beszélgetve teret kaptak a gyermekversek, hogy felvidítsen, szórakoztasson. Játék volt. Aztán lassan előjöttek történetek is, amelyek a fejemben már évek óta várakoztak.

Mindenki mellett van egy ember, aki támogatja, biztatja. Ismerek olyat, aki azért hagyta abba az írást, mert nem hitt eléggé magában. Neked van ilyen személy az életedben?

Az én életemben a nővérem az, aki velem együtt a könyvek bűvöletében él, hozzám hasonlóan álmodik, gondolkodik. Ő az első, akinek megmutatom az

írásaimat, megmondja, ha valami nem jó, és ha kell, felhívja a figyelmem a döccenőkre a szövegben. Vele néha még az álmaink is közösek. Visszatérő álmaink egyike egy régi, öreg kastély, ott bolyongunk, keresünk valamit. Mintha az álom a múltunk lenne, ahol ott maradt valami, ami vár ránk. Ezt részben belecsőttem az egyik regénybe.

Mikor tudsz legjobban írni, vagyis a nap melyik szakában? Kézzel vagy számítógéppel írsz?

Általában éjszaka jobban megy az írás, mert akkor csend van körülöttem, viszont én élelkebb vagyok. Mintha az éjszaka lenne az én világom, hallom, és látom a saját gondolataimat. Sokan nehezen hiszik el, de egy okostelón írtam, és írom mai napig a könyveket, verseket, és csak a javítást, szerkesztést végzem számítógépen.

Egy könyvet megírni, nem kis munka, aztán megkeresni a megfelelő kiadót, odafigyelni, hogy az legyen benne, amit az író leírt. Mert hát lássuk be, hogy sok buktatója lehet. Meséj arról, hogy született meg az „Areán- magam vagyok a tűz!”

Tavaly augusztusban, a betegségem miatt nem nagyon tudtam mozogni és kifogytam az olvasnivalóból is, ezért úgy döntöttem írni fogok, hogy elfoglaljam magam. Egy-egy részletet megírtam, elküldtem a nővéremnek, ő pedig mindig kérte a folytatást. Naponta 15-20 oldalnyi összejött, néha jóval több is. Mondhatnám, hogy ez a történet neki született. Az első kötet alig két hónap alatt íródott meg, de mellette párhuzamosan egy másik regényen is dolgoztam. Amikor láttam, hogy ebből már biztosan könyv lesz, elkezdtem keresni kiadót. Természetesen csak olyan jöhetett szóba első körben, amely saját költségén kiadja a könyvet... nem volt szerencsém. Első könyvesként nagyon nehéz, el sem olvassák a kéziratot, csak adják az ajánlatot. Majdnem mindenhol kértek önrészt, 500 ezertől másfél millióig, de ahol mégsem, ott olyanok voltak a feltételek, hogy nem fogadtam el az ajánlatukat. Tavaly december óta négy kiadói szerződésre mondtam nemet. Végül sikerült egy olyan kiadót találni, aki vállalta (a többihez képest) alacsonyabb költséggel, és kiváló minőségben. Számomra nagyon fontos volt az is, hogy milyen minőségben kerül az olvasók kezébe. A borítót is magam terveztem, a férjem, Jani segítségével.

Miért nem vállaltad a saját neved alatt?

Féltem, hogy milyen lesz a fogadtatás, mert az Areán nem egy szokványos történet. De az is belezajszolt, hogy a magyar olvasók többsége szíve-

sebben olvas idegen írókat, mint hazait. Most már merném vállalni a saját nevemen is.

Olvasva a könyvet azon gondolkoztam, hogyan tudsz olyan dolgokról írni, melyekről még nem is hallottunk, hiszen ebben a könyvben olyan dolgok is megtörténnek, amelyek az életben nemigen, pedig de jó lenne!

Ezek a történetek, cselekmények és hátterek csak úgy jönnek, benne vannak a képzeletemben. Lejátszódnak, mint egy színes film; én csak leírom őket. Többnyire álomban születnek a regények, legtöbbször már teljes, kerek történetként, de az Areánnál csak az indítás jött meg, úgymond az alapkötetét. A történet saját magát írja, a szereplők jelleme, vérmérséklete szerint. A versekkel is így vagyok, egy gondolat, egy hangulat, egy látvány, akár ha éjszaka is merül fel bennem, gyorsan lejegyzem. A könyvben is a szereplők viszik előre a történetet. Nem töröm a fejem rajta, pedig néha mondja a nővérem, hogy ezt vagy azt a szereplőt "öld meg, iktasd ki", "ne lássa, ne hallja, ne bántsa", de ha nem jött el az ideje, akkor nem megy. Dodora a kedvencem az Areánból. Tudom, nem mindennapi történetet vezet be az első könyvem, de a folytatásban majd minden kiderül, és remélem ugyanolyan érdekesítő lesz, mint az első. Nem árulok el titkokat, de a történelem és a múltunk is benne lesznek a folytatásban. Ötezer évnyi történelem elevenedik meg majd a lapokon, mindazok számára, akik végig követik a sorozatot.

Lehet párhuzamosan két könyvet írni?

Lehet, én így írtam az Areánt és mellette a Klári és Claire-t. Utána az Areán újabb két kötetét a Katerina mellett. Az egyik fejben már kész, csak le kell írni, de a másik meg akar születni, él, folyamatosan, napról napra.

Nekem volt alkalmam olvasni a Klári és Claire kéziratából néhány részt, amely megjelent a közösségi oldaladon és bevallom, nagyon izgalmasnak ígérkezik. Remélem, hamarosan forgathatjuk könyv formájában is.

Nekem is az a vágyam, hogy mielőbb megjelenhesen, de ehhez szükségem lenne támogatókra.

Lesz folytatása ennek a könyvnek, esetleg lesznek továbbiak is?

Az Areán újabb két kötete lassan kiadásra kész lesz, és elkészült a Klári és Claire, meg a Katerina is. Lehet, hogy csak e-könyvben fognak megjelenni, de nagyon szeretném megtalálni azt a kiadót, aki korrekt szerződéssel kiadja őket. Tervben van még egy verses kötet és gyermekverses színező kiadása is. Jó lenne, ha lennének támogatóim, akik segítenek az anyagi dolgokban. Nem meggazdagodni szeretnék, csak annyit, hogy papír formában is megjelenjenek.

Mit szolt a férjed ahhoz, hogy elérted, amit akartál, sok biztatást kapsz az emberektől, várják,

hogy újabb és újabb írásaid legyenek? Azért ebbe nem kevés munka van.

Nagyon örül neki, nem hitte volna, hogy innen, az én helyzetemből el lehet jutni addig, míg egy könyv nyomtatásba kerül, és meg is vegyék. Ő is, és szülei is mindenben támogatnak.

Virágok és könyvek. Mit jelentenek neked ezek?

A virágokat nagyon szeretem, sokáig ők tartottak a felszínen. Egy szenvedély, egy hobbi velük foglalkozni. Az írás viszont nagyon rövid idő alatt létszükséglet lett, már nem tudnék nélküle élni. Azt mondják egy író ezer életet élhet, de ezer halált is halhat. Igazi érzelmi hullámvasút, olyan, mint az adrenalin függőség.

Köszönöm a beszélgetést, nagyon élveztem. Kíváncsi vagyok, hogy sok könyv és vers születessen, akár telefonon írva, mindnyájunk örömére. ☺

B. A.

Részlet az Areán következő kötetéből:

" – Szereted őt, igaz? – kérdezte Dodora.

– Igen. Mintha a lányom lenne. Ha lehetett volna valaha régen, pont ilyen lenne, mint ő.

– Én... Ne haragudj!

– Nincs semmi baj. Néha a dolgok nem azok, aminek elsőre látszanak.

– Tudom... és azt is, te túl tisztességes vagy, hogy akár gondolatban is bűnbe ess. Velem van a baj. – Megsimogatta a férfi arcát, és lábujjhegyre állva szájon csókolt. Nem tudott ellenállni érzéki ajkainak. Kis mosollyal búcsúzott, és elindult az iskolába. Tudta, előbb utóbb kénytelen lesz színt vallani, mert elmenni a közeléből már nem tud."

Létezhet második esély? Át lehet törni a sok év alatt felépített védelmi falakat csak a szerelem erejével?

Egy tűzvörös hajkorona, és egy vágyakozó zöld szempár képes lehet megolvasztani egy évezredek óta gyászoló, kővé vált szívet?...

a folytatásban majd kiderül!

A könyv 3.000 Ft-ért megvásárolható, dedikálva, ajándék könyvjelzővel.

+ ajándék 1 tő kinti virág vagy virágmagok!

Tamasicsné Rigó Tünde

E-mail : kisrigo73@gmail.com Tel.: 70 220 4074

Szülőfalum MOZSGÓ

Visszaemlékezés gyermek- és ifjúkoromra

Györke József írásait, visszaemlékezéseit három-négy évvel ezelőtt fedeztem fel a neten, melyekben Mozsóra utalt (mire jó a facebook!). Itt töltötte gyermekkorát. Ezeket az emlékeket osztotta meg. A kis részletekből egy boldog gyermekkor képe elevenedett meg számomra. Két évvel ezelőtt személyesen is találkoztunk a kakasfesztiválon, akkor kértem, hogy írja le élményeit, szülőfalujához való kötődését.

Fotó: Tormási János

Györke József nyugdíjas pedagógusként Nagyatádon él, sajnos már özvegyen. Felesége, szintén mozsói lány volt, Horváth Zsuzsanna. József 40 éven keresztül Háromfán tanított. Aktív nyugdíjas életet él, jelenleg is a Somogyi Hírlapba tudósít. Kedves Olvasók! Írásait fogadják sok-sok szeretettel!

(P. É.)

Szülőfalum MOZSGÓ. Visszaemlékezés gyermek- és ifjúkoromra. Hogy is kerültem épp Mozsóra? Hát, mert itt születtem 1947. március 29-én, a Mátyás király utca 25. számú házban. Édesanyám Korányi Ágnes, édesapám Györke József. És az akkor négy év körüli Edit nővérem legnagyobb örömére végre lett egy „Öcsi” is a házban. Ugyanebben a házban élt és dolgozott borbélymesterként Korányi Román nagyapám és Korányi Románné (Rengert Mária) nagyanyám. 1949-ben elköltöztünk a Somogy megyei Segesdre, ahol szüleim fodrászként keresték meg a mindennapi betevőre valót. Mivel 1950-ben meghalt édesapám, édesanyámmal a nővérem maradt, vala-

mint az édesanyám középső nővére – Korányi Mária – Manci néném, aki a háztartást vezette. Engem az idősebbik nagynéném Kiss Györgyné (Korányi Teréz) vett magához és nevelt Gyurka bátyámmal és nagyszüleimmel közösen Mozsón a szülőházban 16 éves koromig. (Mivel az iskolai szünetek nagy részét Segesden töltöttem, így az idősebb segesdiek a mai napig csak „Györke Öcsinek” ismernek és szólítanak.) Most a Mozsón töltött időszakot szeretném feleleveníteni. Megpróbálom beleszőni az akkori gyermekkori élményeimet, volt pajtásaimat, az iskolát, tanáraink közül jó párat, valamint néha a mozsói embereket akkori meglátásom alapján. Óvodás koromból kevés emlékem van, de név szerint emlékszem Járányi Lászlóné (Erzsi nénire), aki az óvónőm volt. Szerettem a játékokat, a dalokat, verseket, de a világból ki tudtak volna üldözni a cukorborsó főzelékkel és a tükörtojással. (Ma a kedvenc ételeim közt szerepel). Nem véletlen, hogy mindent kipróbáltam, csak ne kelljen minden nap ovi-ba mennem. Egyedül jobban szerettem játszani az udvaron és a kert fái alatt.

Kiss György keresztapám (így szólítottam nagynéném férjét, nevelőapámat), az iskola szomszédságában lévő magtárat vezette az ötvenes években. Ott dolgozott többek közt Perecz Jani bácsi, Buni Rudi bácsi és Patkó (Schmall) Józsi bácsi is. Kis ideig szintén itt volt Pintér Marika az irodán (később találkoztam vele az iskolában, akkor már, mint tanítónő). Sokat játszottam a többemeletes magtárban. Jó volt hente-regni a búzában vagy éppen a másik gabonában. Nehéz munka volt a zsákolóké. A vállukon vastag bőr alátét volt, hogy a nehéz zsák ne törje a vállukat. A gabona szállítása már könnyebb volt, mert „csak” a siló szájáig kellett vinniük a teli zsákot és ott lecsúszatták az alatta álló gépkocsira. Szemesként pedig ide lapátolták a gabonát és a platón lévő ember terítette szét. Amikor zsákokban szállították a gabonát a szigetvári malomba, akkor néha elmehettem én is. Elbújtam a zsákok közt, ha jött a rendőr. Nagy élmény volt az autózás is.

Később az udvaron kádár műhelyt rendeztek be. Hatalmas hegyet építettek a sok hordóból. Lestem, hogyan rakják össze, hogyan égetik belülről forgáccsal és közben vizes ronggyal kenetik, szorítják össze, míg el nem éri a hordó alakját.

A magtár északi végén volt egy pincelejáró. Sajnos, oda nem mehettünk le. Amikor ugyanitt savanyító üzem létesült, akkor tudtuk csak megcsodálni a hatalmas pincét. Megkóstoltuk a savanyú uborkát. Sose láttam akkora nagy uborkákat, mint ott. Járt a falvakat egy férfi, csak Tóninak szólította mindenki. Meg szokták kínálni a házaknál. Egyszer rábeszélték,

hogy igyon meg egy kis vödör savanyúságlét. Neki is fogott, de majdnem rosszul lett.

A lépcsőlejáró mellett volt egy kis helyiség, ahol a „szódás” Kovács Gyuri bácsi készítette a szódát. Érdekelte ez is. Nagy zajjal ment a gép, sziszegett, amikor engedte az üvegbe az oxigént. Erős rács védte az ott lévőket. Gyuri bácsin vastag köpeny volt, valamint rács és sisak is védte töltés közben.

A szódáról jutott eszembe, hogy korábban a postásunk, Wiszt Jani bácsi hordta a szódát Almáskeresztúrról. Egy lapos kocsit telerakott szódásládával teli üvegekkel. Befogta a lovat és mondta neki, menjen Almáskeresztúrra szódáért. Az okos ló el is ment. Ott kicserélték telikre az üvegeket, rácsaptak a ló hátuljára és elindították Mozsgóra. Itthon szépen bekanyarodott az udvarukba és várta a gazdát, hogy lerakódjon.

Volt egy másik kocsis emlékem. Amikor ezt megláttuk, akkor telekiabáltuk a falut, hogy „Itt a végrehajtó!” Egy sötét bőrű ember hajtotta a lovas kocsit. Ő jött összegyűjteni a beszolgáltatni valókat. (Mi úgy tudtuk). Mindenki köteles volt valamit beszolgáltatni a háztájiból. Csak azt nem értettem, ha valakinek nem voltak baromfiai, ő hogy tudta beszolgáltatni a rá mért tojásmennyiséget. Alig maradt az embereknek valamijük. Különösen igaz volt ez 1952/53 körül, amikor még a padlásokról is leseperték a gabonát. Nem véletlenül, amit csak tudtak, eldugtak a gazdák. Sokszor – míg rá nem jöttek – még a trágyadomb alatt is alakítottak ki vermeket, ahova eldugták a terményt, bort, füstölt árut, alaposan besózott szalonnát. Ebből az időből van egy kis anekdotám, amit egy idős bácsitól hallottam. Leírom, ahogy hallottam tőle:

„Hallottam, hogy a szomszédos házaknál vannak a fináncok és keresik az eldugott borokat. Úgy csináltam, mintha az asszonynak szólnék jó hangosan – hogy a fináncok is meghallják... – Te asszony, a kishordót jó mélyen eldugtam a szénába a pajtában. Amikor hozánk értek, kérdezték, hogy nincs-e dugiban borom. Én mondtam, hogy miből lenne, mikor még kapálásig se tart ki. Nosza, bementek a pajtába, s elkezdtek hosszú drótyjukkal böködni a szénát, de nem találtak semmit. Akkor azt mondta az egyik, hogy itt a létra, fölül is meg kellene nézni. Én mondtam csak nézzék nyugodtan. Amikor felértek a létrán, észrevettek egy lyukat pár méterre. Na, egyből el kezdtek vigyorogni. Nagyot léptek előre – azt nem vették észre, hogy előtte is van lyuk, csak be van fedve. Beleestek a mély szénába. Kiabálni kezdtek, hogy segítsek nekik. No, majd éppen én?! Rám aztán várhattak. Átmentem a szomszédba és egy pohár bor mellett vártuk a szomszédvali összemósolyogva, mikor képeszteni ki a zöldhuszárok a szénából.”.

Most, az internet korában gondolkoztam el azon, hogy 50-60 évvel ezelőtt hogyan tudott olyan gyorsan terjedni a hír a faluban. Volt rá eset, hogy keresztanyám szólt, siessek a falu túlsó végére az Árpád utcába, mert Pári Feri bácsi valamilyen állatot épp most darabol és vegyek 1-2 kiló húst, ha jut. Én elsiettem, de kellett sokat várnom, mert még a munka elejénél tartott az állat darabolása.

A Freifog-kocsma melletti kis házban volt a „hússzék”, ma húsbolt. Amikor Módenszieder Lali kitérte a két vasajtót, akkor már tudtuk, hogy húskimérés lesz. Az emberek egymásnak adták át a hírt az utcán, a boltban. Ha már korábban tudták, mikor lesz húskimérés, akkor előző nap a kisbíró végigjárta a falut és kidobolta.

Györke József

Freifogel kocsma 1920-30-as évek (?) - Mozsgó, Mátyás király u. 23. Tőle jobbra - Északra a 25. számú házban születtem, a szomszédságában. A házat lebontották már. A kocsmától balra húsbolt volt. Az udvarban hűtőkamrák, kuglizó, hatalmas tér a kocsiknak. Az udvar végében volt a taglózó hely... és pajta.. Gyerekkoromban sokat voltam a szomszédban.

Zsuzsa - keresztanyám - nagymamám
1971 - nászútunk után

A 21. SZÁZAD AGRESSZIÓJA – AVAGY HANGOSAB-BAT CSATTANNAK A SZAVAK A POFONOKNÁL

„Mert vétkesek közt cinkos, aki néma”

Az utóbbi időben egyre több poszt olvasható a közösségi oldalakon, ahol lányok panaszkodnak, hogy mennyi bántás éri őket az alkatuk miatt. Régóta gyűlt bennem, hogy kiírom magamból, mivel a környezetünkben is nagyon sokan szenvednek ettől.

Kövér vagy! Sovány vagy! Dagadt disznó! Pápaszemes! Stréber! Csicska vagy! Szégyen vagy! Fúj már, hogy nézel ki! - mondatok, melyek oly gyakran csúsznak ki az emberek, s főleg a tinédzserek száján. Mondatok, melyeket sajnos napestig sorolhatnék. A verbális bántalmazás nem újkeletű a világunkban, nem a huszonegyedik század szülötte, de igazán ebben az online világban teljesedett ki és lett úrrá az elmék felett. A közösségi média által kreált védő burok adott egy olyan sajnálatos önbizalmat a bántalmazásra hajlamos egyéneknek, miszerint nem kell a bántalmazott szemébe nézni, nem kell látni a reakcióit, csak sortűzszerűen lövellhetik felé a betűhalmazból gyártott pofonokat. Talán kiéleződtem erre, talán a karantén okozta otthoni unalom mellék vágánya, de azt veszem észre a szokottnál jobban elhatalmasodott az effajta agresszió az embereken. És erről beszélni kell.

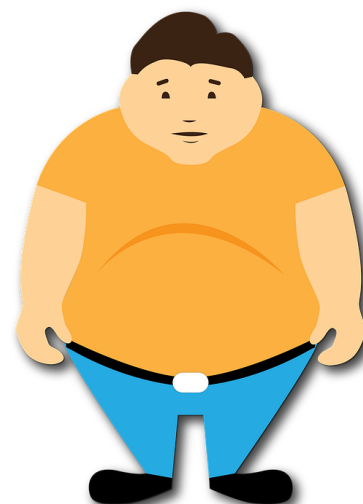
A verbális bántalmazás már gyerekként megkezdődik. Mondhatnám, hogy ösztönös, de nem az. A verbális bántalmazás egy tanult forma, melyet a kisgyermek a környezetéből les el. Olyan apró megnyilvánulásokból, melyet mi felnőttek talán észre se veszünk vagy az élet már megedzett annyira, hogy át tudjunk siklani felette. Egy minden tudásra éhes kisgyerek azonban egyből kapható rá, hiszen tanulási folyamatának teljében van. Ha itt nem megfelelő a közbelépés a felnőttek részéről, akkor súlyos következményeket vonhat maga után, nemcsak kamasz, de már a kisgyermekkorban is. No de, kérdelem én, mit várunk egy kisgyerektől, ha a felnőttek is oly módon nyilvánulnak meg egymás felé, mely sziklaszilárd alapot épít a verbálisan bántalmazó és bántalmazott generáció.

Vegyük a legnyilvánvalóbb célpontokat a celebeket, influenszereket. Bevallom, már katasztrófa turistaként nyitok meg egy-egy poszthoz tartozó hozzászólás halmazt, mert biztosra tudom, hogy találni fogok ott olyan nyomdafestéket nem tűrő hozzászólásokat, megnyilvánulásokat, melyek számomra teljesen érthetetlenek.

Nyilván, van az a magyarázat, hogy az ismertséggel ez együtt jár, holott ezzel teljesen nem értek egyet, hiszen nekem is vannak kevésbé szimpatikus celebek, mégsem érzem a kényszerrel arra, hogy bármi bántót írjak egy-egy posztjuk alá. A celeb világ csak a jéghegy csúcsa. Az ott látott megnyilvánulások szintiszta púderezetlen tükre a mai világ verbális bántalmazásainak. Kiveszett belőlünk az empátia, az elfogadás. Kihaló félben van az együttérzés, és ezzel együtt a maradéktalan boldogság. Mert már mindannyiunkban benne van. Az agyunkba van kódolva. Mielőtt kilépünk az ajtón, olyan gondolatok suhannak át az agyunkon: ez a ruha biztos jó lesz? Nem kövérit? Meg fognak bámulni az emberek? Jól áll a hajam? Remélem, nem nevetnek ki az új frizurám miatt. A cipőm vajon megfelelő? ... és ezek csak a legalapabb gondolatok, melyek mindenkin végig száguldanak. Innen gyűrűzik tovább a személyes sérelmek által gyártott aggodalom, melyet már mindenki saját maga tud felsorolni. Mert teljesen biztos vagyok benne, hogy mindenki tud ilyet. És ez borzasztó szomorú. A verbális bántalmazás a lételemünkké, az életformánkká vált. Már nem segítjük egymást, csak önös érdekeink vezérlete alatt roncsoljuk szét a másik lelkét, hogy a miénk tisztábbnak tűnjön. Pedig attól, hogy valakit a sárba lökünk, a mi ruhánk nem lesz tisztább. Számtalan fórum nyílt már a világ megmentésére, ami jó, de én azt gondolom a tisztogatást elsőként magunkban kell elvégezni. És aztán a világ is egy jobb hely lesz.

Vigyázzunk egymásra! Figyeljünk egymásra! Egy mosoly nem kerül semmibe. És mielőtt valakire szitokszót szórnánk, gondoljunk bele, mi hogyan éreznénk magunkat, ha mi kapnánk e szavakat.

Tormási Viktória

HATÁRON INNEN ÉS HATÁRON TÚL

Július

„Erős Illés rossz,
Mert áldást nem hoz.
Jakab napja vihart szül,
Magdolna sárba csücsül.
Anna asszony reggele
már hűvös, ne játssz vele.
Mihelyt a pók széttépi hálóját,
Jön a felhő, s rögtön tartós esőt ad.”

július 01.

1918.07.01. Semmelweis nap, a magyar egészségügy napja. Semmelweis Ignác, a gyermekágyi láz felfedezője, az "anyák megmentője" születésének emlékére. Elsőként mondta ki, hogy a gyermekágyi láz nem önálló kórkép, hanem egy fertőzés következménye. A fertőzést a boncolást végző szülészorvosok adták át a vizsgálat során a nőbetegeknek. Rájött a hatásos védekezésre: erőteljes kézmosást kell végezni klóros vízben, de a felfedezést az akkori orvostársadalom nem támogatta. Csak évekkel később, halála után derült fény a felfedezése hasznosságára.

július 6.

1941.07.06. Magyarország területén hajnali 3 órakor bevezették a jobb oldali közlekedési rendszert (Budapest és közvetlen környéke kivételével). Az áttérést a fővárosban csak 1941. november 9-én hajtották végre.

július 7.

2007.07.07. A „hetek napján” (07.07.07.) megnevezték a világ hét új csodáját.

- **Colosseum:** Az ókori Róma amfiteátruma. „*Amíg a Colosseum áll, állni fog Róma, ha elpusztul, elpusztul Róma és a világ is*” – írta az építményről Beda Venerabilis angolszász író. A Colosseum 188 m hosszú, 156 m széles és 48,5 m magas mészkőből, tufából és téglából emelt építmény. A negyedik emeleten elhelyezett talpkövek hatalmas rudakat tartottak, melyek segítségével az amfiteátrum arénáját óriási sátorral lehetett befedni.

- **Kínai nagy fal:** A kínai nagy fal az i. e. 3. század és i. sz. 17. század eleje között Kína északi határán épített erődítmény. A nagy fal valójában nem volt összefüggő fal, különböző erődítményekből állt. A fal hossza együtt most már eléri a 7200 kilométert, ha pedig összeadjuk az összes falszakaszt, akkor hosszuk meghaladja az 50 ezer kilométert, ami a mai számítások szerint még autóval is kb. 20 nap alatt lehet megtenni.

- **Machu Picchu („Öreg csúcs”):** Inka Birodalom romvárosa. Az Andok hegyláncai között, egy csaknem megközelíthetetlen hegynyergen bújk meg a kis erődített város. 1450 körül Pacsakutek Jupanki inka király parancsára építették. A város klasszikus inka építéstechnológiával épült: a tökéletesre csiszolt,

hibátlanul illeszkedő vörös gránittömbökből, száraz falazással épültek.

- **A Megváltó Krisztus szobra:** Jézust ábrázoló műalkotás, a brazil Rio de Janeiróban. A világ egyik legismertebb szobra, jelképe az egykori brazil fővárosnak és az egész országnak is. Az emlékmű teljes súlya kb. 1000 tonna, ebből a szobor 700 tonna, a szobor magassága 30 m. A szobor Brazília leglátogatottabb műemléke, évente 1,8 millió turista keresi fel.

- **Tádzs Mahal:** Jelentése: „A paloták koronája”. Az indiai Agrában, a Jamuna folyó partján található muszlim mauzóleum elnevezése. Sáh Dzsahán mogul sah 1632 és 1647 között építtette 1631-ben, gyermekszülésben elhunyt szeretett felesége, Mumtáz Mahal emlékére. Őt is itt helyezték örök nyugalomra. India leglátogatottabb turistalátványossága, évente több mint 2,5 millió látogató keresi fel.

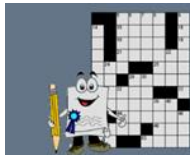
- **Chichén Itzá:** Romváros Közép-Amerikában, a Yucatán-félsziget északi részén, Mexikóban. Az 500 körül épült maja várost a 10. században a Tulából kelet felé menekülő toltékok elfoglalták, majd a harci szövetségre lépő két nép vezetői a maja-tolték birodalom fővárosává tették. A két nép kultúrájának és művészetének találkozási pontja.

- **Petra:** Jordániai sivatag sziklái között megbúvó egykori karavánközpont, a nabateusok virágzó fővárosa volt. A sziklából kifaragott város romjai, hatalmas sírtemplomai és varázslatos természeti környezete egyedülálló komplexumot alkotnak. A városba vezető mély és szűk *Szik* szurdok (1600 méter hosszú, egyes helyeken mindössze 2 méter széles, meredek falai pedig 80-90 méter magasak) védelmet biztosított. A sziklák között fakadó patak vize (amelyet a legendák szerint Mózes fakasztott egyetlen botütéssel, amikor Egyiptomból kivonulva népével megpihent itt) az életet biztosította.

július 24.

1897.07.24. A világon elsőként Tatán, 21 helyen gyuladtak fel utcai acetilénlámpák. Este fél kilenckor kezdtek világítani a lámpák. Az acetilént 1836-ban Edmund Davy fedezte fel, nagyüzemi gyártását Henri Moissan és Thomas Willson dolgozta ki 1894-ben. Az acetilénnel világítás során kevesebb volt a fejlesztett hő és az égéstermék, kisebb volt a kellemetlen szag, mint a petróleum vagy a világítógáz esetén.

Kántor Éva

KERESZTREJTVÉNY

Júniusban megjelent SZÓFÜZÉR rejtvény helyes megfejtése: A legnehezebb dolog mindig a döntés, a többi már csak kitartás dolga. A helyes megfejtést 13-an küldték be, közülük sorsoltunk. Könyvet nyertek Schludt Abigél és Horváth László. A gyerekrejtvény helyes megfejtései: a nyúl és az 1-es. Az édességsomagot Götz Petra nyerte. Gratulálunk.

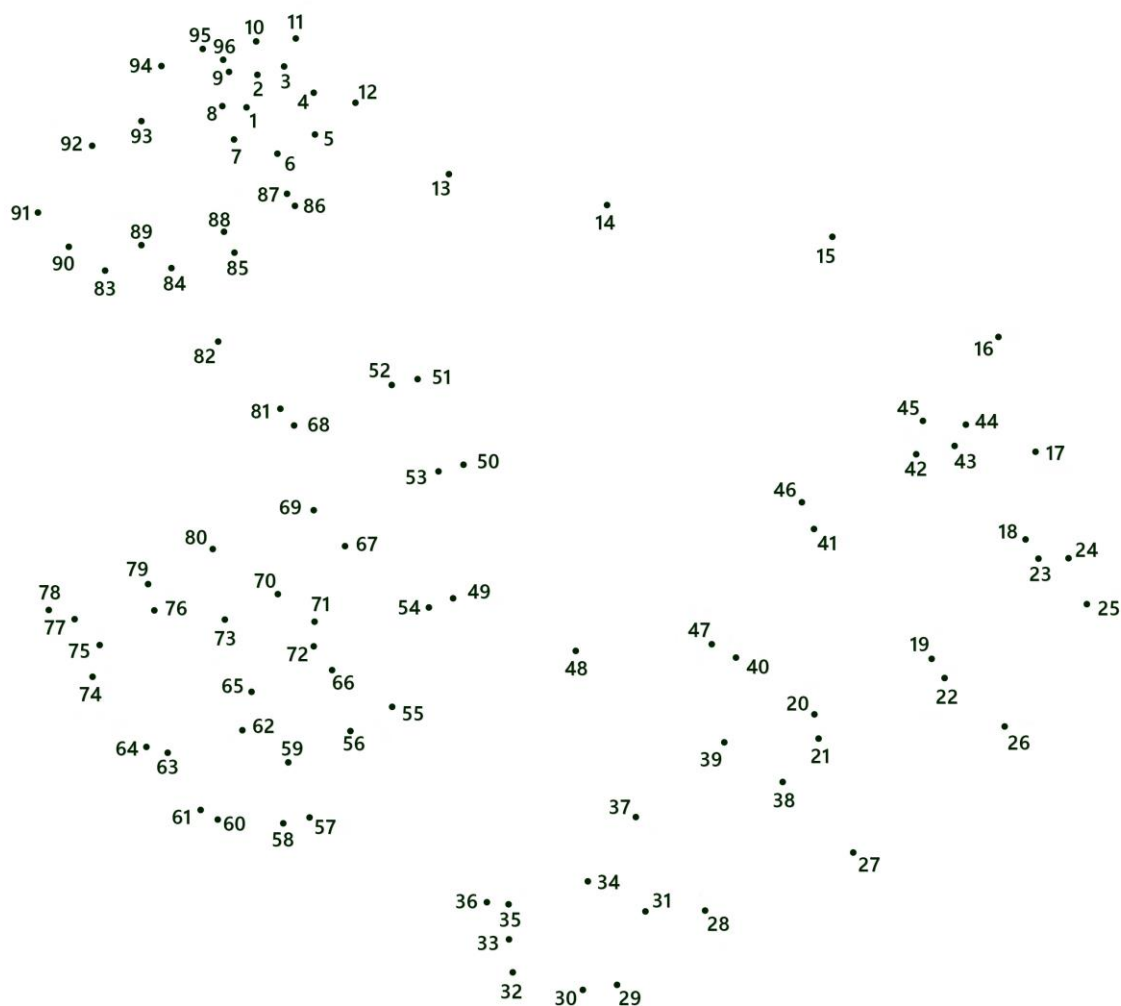
JÚLIUSI REJTVÉNYEK:

A megfejtéseket továbbra is a mozsgokonyvtar02@gmail.com e-mail címre vagy Mozsgó facebook oldalára várjuk. Beküldési határidő: július 15. A felnőtt és a gyerek rejtvény megfejtői között külön-külön sorsolunk. A nyeremény könyv.
K. É.

GYEREK FEJTÖRŐ

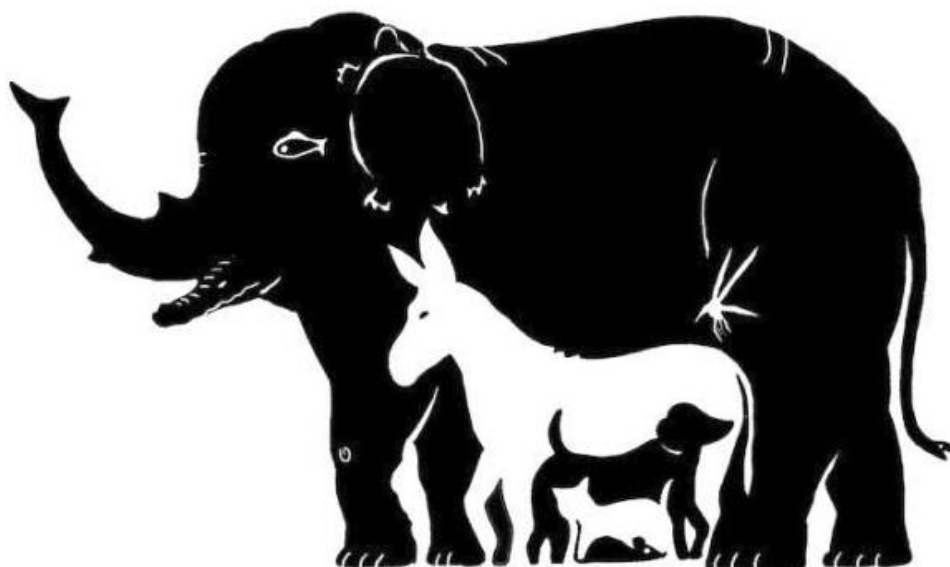
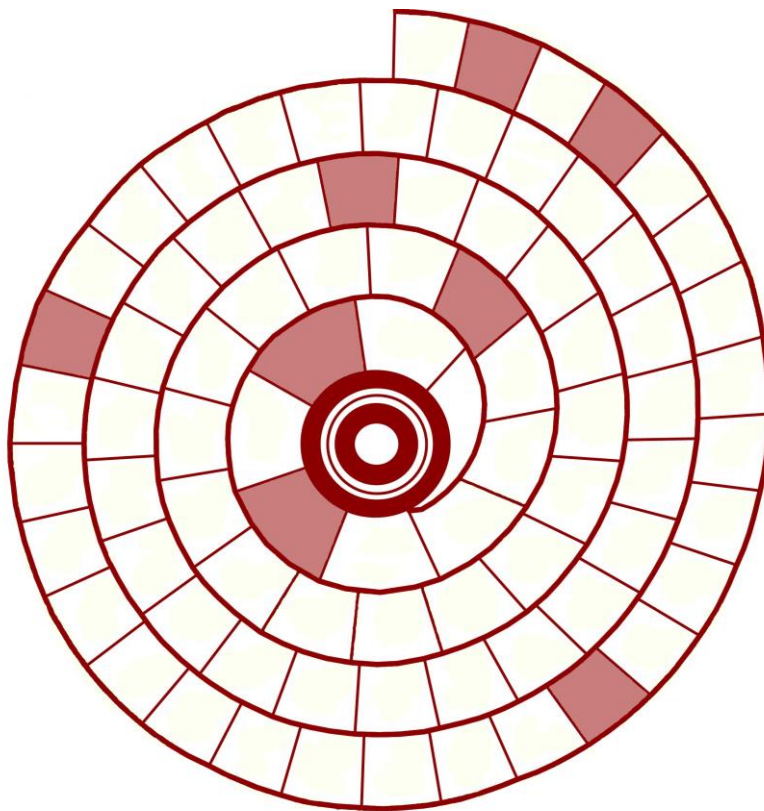
Mit rejtene a számok? Várjuk a helyes megfejtést.

FELNŐTT REJTVÉNY

A megfejtéseket az óra járásával megegyező irányban kell beírni. A szó utolsó betűje a következő szó első betűje lesz. A színes kockák betűit összeolvasva megkapják a megfejtést!

A bűn gyümölcs
 Fillér
 Zuhé
 Ceruza film
 Ti-tá-ti
 Ormányos állat
 Pót
 Titkos számsor
 Torta és hangszeres is van ilyen
 Ecetes
 Hírlap
 Vad és szelíd is van belőle
 Nász
 Rózsa, de nem tavaszi
 Lapozható térkép.

Hány állat látható a képen?

MASSZÁZS A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Heirich Szilvia vagyok, 2010 óta foglalkozom masszázsszal, folyamatosan fejlesztem szakmai tudásom.

Célom az emberekkel megismertetni a fájdalommentes masszázs jótékony hatásait, az egészség megőrzése szempontjából. Masszázs jótékony hatására mérséklődik, vagy megszűnik a fájdalom.

- Élénkül a vérkeringés.
- Nő az oxigén ellátottság.
- Lassulnak az öregedési folyamatok.
- Nő az izomzat teljesítőképessége.
- Megszűnik az izom fáradtság.
- Erősödik a szervezet ellenálló képessége.

Rendszeres masszázstól egészségesebb lesz a szervezet és jobb a közérzet. A hát-nyak és derékfájás egyik igazi ellenszere, szemben például a fájdalomcsillapítókkal, amelyek csak tünetileg hatnak. Az izomzat ellazul, ez a lélekre is kihat, kevésbé feszült és stressz mentes lesz. A stressz mentesség pedig a hosszú élet egyik titka.

Ellenjavallatok:

- alkoholos állapot
- lázas állapot
- gyulladás, fertőzés
- daganatos betegségek
- sebes test felület
- erősen visszeres terület

Minden további felmerülő probléma esetén, ajánlatos előzetesen információt kérni a szolgáltatótól, vagy kezelő orvostól. Ellenkező esetben a szolgáltató nem vállal felelősséget az esetleges következményekért! Kérem ezek figyelembe vételét.

ÁRLISTA

HÁTMASSZÁZS	30 PERC	2000 Ft
EGÉSZ TEST	60 PERC	3950 Ft
TALP MASSZÁZS	30 PERC	2450 Ft
ARCMASSZÁZS	30 PERC	1950 Ft
MÉZES MASSZÁZS	30 PERC	3950 Ft
IRODAI MASSZÁZS	10 PERC	990 Ft
WELLNESS PACK PAKOLÁSSAL	90 PERC	8390 Ft

Nyitva tartás: bejelentkezés alapján, 30/316 2953

Ha nincs ötlete mit ajándékozzon, lepje meg szeretteit
Ajándék utalvánnyal!

→ APRÓHIRDETÉS ←

*Fuvarozás
Árufuvarozás
Költöztetés*

*Gipszkarton
Szerelés
Javítás*

*Redőny
Szerelés
Javítás
Szúnyogháló*

0630/4691279

→ APRÓHIRDETÉS ←

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár. Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)